

jeg, at de almindelige Henviisninger til Finantsernes Rigdom, til Muligheden af store Besparelser, til Nødvendigheden af at kaste Stormagtsdrømmene bort o. s. v., ville hjælpe Stort; det klinger for mig næsten ironisk, naar Nogen troer at burde foreholde en statskæls dansk Forsamling at vogte sig for Stormagtsdrømme. Men er man, at der skal finde en fuldstændig Afvæbning Sted, saa er det en anden Sag; men det er da det Samme som at sige, at hele Staten skal høre op at eksistere.

Jeg kan herefter sammendrage min Betragtning af Sagen i saa Ord. Jeg troer ikke, naagtet der er fremsført meget stærke Grunde imod Lovforslaget, baade i den ene og i den anden Retning, at Meningen dermed har været at opfordre Thinget til at forkaste Lovforslaget paa nærværende Stadium; jeg idetmindste er fuldkommen enig med mig selv om, at jeg vil stemme for dets Overgang til 2den Behandling. Dernæst er jeg enig med mig selv om, at jeg ikke vil stemme for en Lov, hvori der findes en Paragraph som det foreliggende Lovforslags § 1. Skal jeg stemme for Loven, maa den ikke være i Strid med Grundlovens Aand. Jeg maa vide bestemt, enten hvilken Procent der skal opkræves, eller, hvad jeg troer er rigtigere, hvilken Sum der skal tilveiebringes. Jeg vil ikke kunne stemme for Loven som en vedvarende Lov. Jeg vil nødig stemme for Loven som indskrænket til at gjælde for et enkelt Aar, idet jeg troer, at det er rigtigere, at den vedtages for en kort Aarrække, og for en saadan troer jeg, den er uundgaaelig. Jeg antager fremdeles, at, naar Forhandlingerne om de finansielle Love ere skredne noget videre frem i Folkethinget, navnlig, naar der foreligger Afstemninger fra 2den Behandling der, da vil det Tidspunkt være naaet, da der fra Regjeringens Side maa kunne stilles et fornuftigt, rimeligt og begrundet Forslag om det Beløb, som skulde bringes tilveie ved en saadan Skat. Jeg er endelig tilbøjelig til at troe, at det — saaledes som ogsaa et andet æret Medlem for Kjøbenhavn (David) har udtalt — vilde være rigtigt at bringe Forslaget nærmere i Overensstemmelse med de Principer, som ere fulgte i Loven af 1864, med andre Ord, at man betydeligt mere maa

nærme sig til Contingentsystemet. Jeg troer, at man kun derved, at man drager Lærdom af de Anker og Indvendinger, som uægtelig ere fremkomne mod dette System, vil gjøre det muligt at faae Loven nogenlunde rimeligt og taaleligt ført igjennem. Det Sidste siger jeg dog med mindre Bestemthed end det, der angaaer det hele constitutionelle Princip. Jeg er isøvrigt enig i Meget af, hvad den høitærede Finantsminister har udtalt, og jeg beklager, at det ligger i Forholdets Natur, at jeg i de Uttringer, jeg i Korthed har fremsat, væsentlig har maattet holde mig til det, hvori jeg er uenig med ham.

Madvig: Jeg havde igaar forlangt Ordet førend den ærede sidste Taler (Krieger), men jeg overlod ham det først, ifølge hans Ønske. Jeg er derved kommen i en Stilling, som ikke er ganske behagelig, efterat ogsaa den ærede Finantsminister har talt. Jeg maa nemlig med Hensyn til Alt, hvad der er udtalt om Nødvendigheden af en ny Skat, henholde mig til den ærede Minister. Med Hensyn til det constitutionelle Princip og dette Lovforslags Form, navnlig dets § 1, maa jeg derimod henholde mig til den ærede sidste Taler i Forbindelse med, hvad der igaar er blevet ytret af det ærede 8de kongevalgte Medlem (Andræ), og det synes jo heller ikke, at den høitærede Finantsminister er meget uenig med os i dette Punkt. Der er derimod et Par Punkter, som den ærede sidste Taler kun ganske i Almindelighed gik ind paa, men som jeg maa dvæle noget nærmere ved. Naar man anerkjender, at en forsøgt Skatteindtægt, og tilmed en forsøgt Skatteindtægt for flere Aar, er nødvendig — hvis det ikke var for flere Aar, vilde man ikke, naar der ikke var øieblikkelig Nød paafærde, som f. Ex. truende Krigsbegivenheder, stabe hele det i Lovforslaget foreslaaede Maskineri og sætte det i Gang, — saa fremtræder der Spørgsmaal, deels om vi skulde vedtage en Indkomstskat fremfor andre Skatter, deels om det er et rigtigt Maskineri, som her er foreslaaet sat i Gang. Med Hensyn til det første Spørgsmaal, om det er rigtigt at vælge en Indkomstskat, er jeg i det Hele taget enig med den høitærede Finantsminister, og da de væsentligste